

Disputatio juridica quadragesima-septima, ad Tit. 1. 2. 3. & 4. Lib. 39. Pand.

<https://hdl.handle.net/1874/341629>

D I S P U T A T I O J U R I D I C A
Q U A D R A G E S I M A - S E P T I M A

Tit. I. 2. 3. & 4. Lib. 39. Pand.

2 V A M

F A V E N T E D E O O P T . M A X .

S U B P R Ä S I D I O

C l a r i s s i m i C o n s u l t i f s i m i q u i c k V i r i ,

D . C Y P R I N I R E G N E R I a b O O S T E R G A ,

J . U . D . n e c n o n e j u s d e m f a c u l t a t i s i n I l l u s t r i

A c a d . T r a j e c t . P r o f e s s o r i s P a n d e c t .

P u b l i c o s u b j i c t e x a m i n i

J O H A N N E S V A N D E R S T R A T E N , U l t r a j e c t i n .

A d d i e m 18 . D e c e m b r i s , h o r à l o c o q u e s o l i t i s .

T R A J E C T I A D R H E N U M ,
T Y P I S G i s b e r t i à Z y l l , & T h e o d o r i a b A c k e r s d i j c k ,

c l c . I c . c . L I I .

Gravissimis & Consultissimis Viris,

D. JOHANNI VANDER STRATEN, JC^{to}. &
Curiæ hujus Provinc. Ultraject. Senatori, Parenti suo quoad
vivat filiali amore & honore prosequendo.

D. GULIELMO VANDER STRATEN, M.D.
& Celsissimi Principis Med. Ordinario, Patruo suo in æter-
num colendo.

D. JACOBO HAMEL, J.V.D. & Societatis
Indiæ Occidentalis Expræfeto, Curiæque Hollandiæ cau-
farum Patrono disertissimo, Avnnculo suo plurimum hono-
rando.

D. CYPRIANO REGNERI AB OOSTERGA,
J. V. D. ejusdemque facultatis in Illustri hac Traject. Acad.
Professori, Præsidi & Præceptorí de studiis meis quam maxi-
mè merito.

D E N I Q U E

Praestantissimo Viro- Juveni

D. ELBERTO HAMEL, M. C. cognato
& amico suo singulari.

Has Inris primitias

Submissè offert & inscribit

JOHANNES vander STRATEN,
Respond.

D I S P U T A T I O J U R I D I C A
Q U A D R A G E S I M A - S E P T I M A ,

A D

T I T . 1 . 2 . 3 . & 4 . L I B . 3 9 . P a n d .

T H E S I S I .

AD l. 1. pr. tit. 1. quæritur, an impune nuntiatio sperti possit, si certo certius constat, nuntiantem calumniandi causa nuntiasse, vel jus nuntiandi non habuisse? Aff: arg. l. ult. de jurisdict. & l. Prætor. ait. 20. pr. h. t. Ratio est, quia frustra istius juris liquidatio exspectatur, quod liquidum est. Diff. vide apud Treutl. vol. 2. disp. 18. thes. 1. lit. b. & ibi Bacchov. Fachin. lib. 8. c. 44. An remissio nuntiationis causæ cognitionem requirat, dicam (Deo volente) ad tit. de remiss.

Ad s. 4. d. l. 1. quæritur, an quævis nuntiatio die feriato fieri possit, sive per Prætorem fiat, sive per verba & lapilli jactum? Aff. d. s. 4. Ratio est, quia magnum alioquin præjudicium contingere posset. Diff. vide apud Bacchov. ad Treutl. d. disp. thes. 2. lit. g. An & quatenus die festo fieri queat. indicavi in disp. ad tit. de fer. & dilat.

Ad s. 11. & 13. d. l. 1. quæritur, an etiam reficiendi novum opus adnunciari possit? Aff: si reficiendo pristinam operis faciem mutat, & jus adversarii deterius faciat. d. s. 11. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 1. lit. d. & ibi Bacchov. Bus. ad l. 20. s. 2. b. t.

Ad s. ult. d. l. 1. & l. seq. quæritur, an & quatenus dd. textus conciliari possint cum l. 1. si usus. pet. & l. un. de remiss. Sed frustra, quia hodie fructuarius suo nomine cuique, atque adeo ipsi domino novum opus denuntiare potest, vel pœnali mandato

Curiæ interdicere, ne quid novi fiat in prejudicium ususfructus.
Vide Groen. bīc. & disp. nostr. add. l. 1. si ususf. pet. & disp. ad
Inst. 23. thes. 3. ubi & ipsa quæstio excussa est.

II.

Ad l. 3. §. 1. quæritur de sensu d. §. sed frustra, quum hodie
omnis nuntiatio per prætorem fiat. Groenew. ad l. 5. §. 10. eod.
Vide tamen, si vacat, Bacchov. ad Treutl. d. thes. 2. lit. b. Fachin.
8. c. 46.

Ad l. 3. §. 3. quæritur, an saltem procuratorio nomine inqui-
linus vel colonus novum opus nunciare queat? Neg: d. §. 3. Ra-
tio est, quia ei potestas nuntiandi deneganda est, qui duntaxat
jus temporarium & mere personale habet. arg. l. 1. §. 22. de vi
& vi arm. nisi forsitan similis sit superficiario aut emphyteutæ,
vel dominus absens sit, & periculum in mora. arg. l. 1. C. si per
vini. Disl. vide apud Bacchov. ad Treutl. thes. 2. lit. a.

Ad §. 4. d. l. 3. quæritur, an incolæ vel peregrini in causa
publica jure nuntiandi gaudeant? De peregrinis negatur. d.
§. 4. de incolis affirmatur, quia munera publica sustinent. l. 29.
ad l. municip. junct. l. 4. b. tit. Diff. vide apud Treutl. d. lit. a.
& ibi Bacchov. Moribus possunt deferre. Ratio est in d. l. 4. &
sic intellige Groenevv. qui dd. textus abrogatos censet.

III.

Ad l. 5. pr. quæritur, an ad exemplum pupilli & minor 25.
ann. nuntiare prohibitus videatur? Aff: propter paritatem ra-
tionis. Qui enim sub curatore est, non potest se sine eo aliis ob-
ligare, aut quidquam agere. l. ult. §. 2. C. de sentent. pass. & restit.
Diff. vide apud Treutl. d. thes. 2. lit. a. & ibi Bacchov. Gloss. Bus.
ad d. pr.

Ad §. 2. d. l. 5. quæritur, an & ei nuntiari novum opus pos-
sit, qui faciendum destinavit? Aff: si opus ad aliquem actum
vel faciem pervenerit. d. §. 2. & l. 21. §. 3. eod. Diff. vide apud
Treutl. d. thes. 1. lit. d. & ibi Bacchov. Ad §. 6. vide distinctionem
apud Fachin. 8. c. 46.

Ad

Ad §. 10. quæritur, an nudis verbis facta nuntiatione, atque adeo translata possessione, nihilominus opus in nostro ædificatum propria auctoritate destruere liceat? Christiano vix in continentि licet, quamvis possessio translata non esset, quia talis destructio non tam defensio quam vindicta est, quę jure Divino prohibetur. *Luc. 18.* De jure Romano dispuo quodlibet. Diff. vide apud *Treutl. d. thes. 2. lit. g.* & *ibi Bacchov.* *Buf. ad d. S. 10.* An ergo sola nuntiatio sine satisfactione adversarium possessorum faciat, nihil animadverto, præsertim quum in rei veritate ne quidem conjuncta cum satisfactione talem effectum producere debeat. Quę enim hęc interpretatio, Titius nuntiavit Sempronio, ne in solo Tiliи novum opus faceret, ergo tacite Sempronium possessorem facere voluit? Utique destinata ad certum effectum & finem non debent operari contrarium, ut vulgo traditur. Vide tamen, si lubet *Bacchov.* *ad d. thes. 2. Treutl. lit. d. & e.*

IV.

Ad §. 14. d. l. 5. quæritur, an nuncians causam suę nuntiationis exprimere debeat? Neg: licet id ædificans exigat, quia iuramentum caluniaę præstat. *d. S. 14.* & quia nuntiatio sit vel simpliciter verbis, vel jactu lapilli etiam puerō vel puellę *d.l. 5. S. 1. & 3.* Atque ita hodie in interdictis servatur. Sane si nuncians in possessione vel quasi sit, & nuncians hoc exprimat, causam nuntiationis dixisse dicendus est. *arg. l. si priusq. 15. h. t. & Clement. appellant. & ibi Gloss. de appell.* Diff. vide apud *Treutl. d. thes. 1. lit. e.* & *ibi Bacchov.*

Ad §. 17. d. l. 5. & l. 8. S. 4. *h. t.* quæritur, an jure novo satisfactione admitti non possit antequam tres menses elapsi sunt, intra quos controversia expediri debet, atq; adeo jus vetus limitetur & restringatur *per. l. un. h. t. seu l. ult. C. de edific. privat.* Aff: *d. l.un.* cuius ratio videtur, quod occurendum sit demolitionibus sępe post præstitam cautionem faciendis. Quare magistratus intra præscriptum tempus cognito jure ædificantis vel nuntiantis

ius ædificandi citra cautionem admittit, aut prorsus inhibet.
Diff. vide apud Treutl. d. thes. 1. lit. e. & ibi Bacchov. Fachin. 8.c.
48. Moribus, quibus intra tantillum tempus lites terminari non
solent, ædificans intra 3. mens. de demoliendo cavere & perge-
re potest. Groenevv. ad d. l. un. Adde observationes Senatus Pe-
demontani, quas refert Treutl. thes. 3. lit. c. ubi tamen male re-
prehendit Canonistas, quasi illi post satisfactionem tres menses
requirerent. Vide cap. pen. & ult. ext. h. t. & Bacchov. ad d. lit.
Treutl.

V.

Ad eand. l. 8. §. 4. quæritur, an inutilis sit remissio, si nuntia-
tio teneat? Neg: quia prohibitus pergere non potest, nisi
nuntiatio missa sit vel satisdatum. l. 20. §. 1. b. t. Ceterum can-
dem phrasin alia significatione alibi proponi, latius forsitan di-
cturi sumus ad d. l. un. de remiss. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 3.
lit. e. & ibi Bacchov. Fachin. 8. c. 50.

Ad l. 10. quæritur, an illud novum opus, quod post nuntia-
tionem ignorantie domino factum est, dominum suis impendiis
destruere tencatur? Aff: d. l. 10. sed hoc tamen temperamento,
nisi prohibitus statim jus suum edocere possit, sicut & ille jure
Can. auditur, qui illico dominium probat, licet ex intervallo ad-
versarium vi de possessione dejecterit, ut dixi ad tit. Inst. de interd.
Diff. vide apud Treutl. d. thes. 1. lit. f. & ibi Bacchov.

VI.

Ad l. 14. quæritur, an & ille, qui habet servitutem rusticam
novum opus nuntiare possit? Aff: si per novum opus non sit
sublatius totus usus servitutis, ut est in d. l. 14. junct. d. l. 1. §. 1.
b. t. & l. un. de remiss. Quid ergo sit vindicare servitutem in d. l. 14.
cur nesciat Ant. Matt. in disp. ad h. t. thes. 7. mirari satis nequeo.
Reliquos Diff. vide apud Treutl. d. thes. 2. lit. c. & ibi Bacchov.

Ad l. 15. quæritur, an in prima parte d. l. agatur de actione
negatoria, in secunda vers: Idemque è contrario &c. de confessio-
ria? Aff: d. l. que illustratur & explicatur ex definitione actionis
negat. & confess. qua exstat in §. 2. Inst. de act. & in tit. D. si usus.
pet.

pet. & in tit. si serv. vind. Diff. vide apud d. Ant. Matth. in d. disp. 42. thes. 15. & seqq. Bus. ad d. l. 15. Fachin. 8. c. 47.

Ad l. 16. quæritur, an Prætor etiam non præstata cautione permittere possit, ut in opere renuntiato pergatur? Aff: d. l. 16. & d. l. un. C. eod. maxime si justa & publica causa subsit. l. 5. s. 11. b. t. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 3. lit. d. Tessaar. decis. 240. n. 5.

VII.

Ad l. 20. s. 1. quæritur, an ædificans spreta novi operis nuntiatione ædificatum destruere cogatur, licet litem super negotio principali contestatus sit? Aff: d. s. 1. Ratio est, quia regulariter nemo rem suam deteriorem facit per litis contestationem l. non solet. l. nemo d. R. 1. Deinde attentata ante omnia revocanda sunt: c. non solum de appell. in 6. & spoliatus ante omnia restituendus, licet super petitorio lis contestata sit. Clement. 1. de caus. possess. Diff. vide apud Fachin. 8. c. 45. Sedquid, si minor 25. ann. spreverit nuntiationem, potestne contra illum contemptum restitui in integr? Eatenus potest, quatenus non cogitur demoliri opus, quod inconsulta facilitate ædificasse præsumitur. tot. tit. de minor. 25. aun. Audiatur itaque justitia causæ, maxime præstata cautione. d. s. quum minoribus jus ignorare permisum sit. l. 9. pr. de jur. & fact. ignor. Diff. vide apud Bacchov. ad Treutl. thes. 1. lit. f. Fachin. 8. c. 49.

Ad s. ult. d. l. 20. quæritur, an ita morte nunciantis extinguitur nuntiatio, ut nequidem pro se & heredibus facta valeat? Sed frustra, quum hodie nuntiario minime morte nunciantis extinguatur. Groenew. ad l. 8. s. 6. b. t. Vide tamen, si lubet. Treutl. d. thes. 3. lit. a. & ibi Bacchov.

VIII.

Ad l. 4. s. 8. tit. 2. quæritur, an ad cautionem de damno in fecho obtinendam opus sit litis contestatione? Neg: d. s. 8. ubi dicta cautio tantum pro tribunali postulanda injungitur. Diff.

vide

vide apud Treutl. d. disp. 18. thes. 5. lit. d. & ibi Bacchov. Hodie dicta cautio vix Usum habet. Groen. ad b. t.

Ad l. 7. pr. queritur, an tria vel duo hic deereta videantur? Sed recte hanc questionem frigidam & jejunam appellat Bacchov. ad Treutl. d. thes. 5. lit. d. Ejusdem utilitatis haec controversia est, an actor ex primo decreto in possessionem missus possidere intelligatur, quia hodie non mittitur, licet vicinus cavere nolit, sed protestatio contra non carentem adhiberi solet. Groenew. d. loc. Cæterum exercitii gratia dico eum possidere naturaliter seu corporaliter, quæ species possessionis est. l. 10. C. de adq. poss. atque adeo tali misslo & de possessione dejecto tribuo interdictum unde vi. l. 1. §. 9. de vi & vi armat. Diss. vide apud Treutl. d. disp. thes. 6. lit. a. & ibi Bacchov. Multo magis interdict. unde vi vel uti possid. concedendum est ei, qui propter exequitionem sententia ex primo decreto missus est, vel etiam ob aliam victoriam ex officio Magistratus in universitatem bonorum, vel in res aliquas non adjudicatas. dd. ll. junct. l. 13. §. 3. C. de judic. Diss. vide apud Treutl. d. thes. 6. lit. a. & ibi Bacchov. Ad l. 13. §. 1. vide Bacchov. ad Treutl. d. thes. 5. lit. c. quia nec satisfatio nec reprimisso in usu est, ut modo dixi.

I X.

Ad l. 15. §. 16. queritur, an missus ex secundo decreto fiat dominus Prætorius? Aff. d. §. 16. 17. 33. d. l. 15. & l. 44. §. 1. ead. Habet rei vindicationem. l. 7. §. plane 9. comm. divid. ergo dominus est. l. 23. pr. de rei vind. Quin in ipso prædio dotali dominus efficitur. l. 1. de fund. dotal. Diss. vide apud Treutl. d. thes. 6. lit. c. & ibi Bacchov. Bus. ad l. 5. b. t. Sed queritur, an solo lapsu temporis verus possessor efficiatur, qui propter contumaciam rei ex primo decreto in possessionem missus est, an vero opus sit secundo decreto tam in actione reali quam personali? Sed cum hodie ob contumaciam reorum actores non mittantur in possessionem bonorum, sed contra contumaces procedatur ad sententiam. Groenew. ad tit. C. de bon. aut. jud. possid. non lubet hanc questionem, vel similes altiori examine excutere.

Vide

Vide tamen, si lubet, Treutl. d. thes. lit. c. & ibi Bacchov. Sane solum mendacium vel solam contumaciam rei non esse justam causam transferenda possessionis in actorem, dixi in not. & disp. ad l. ult. de rei vind.

Ad §. 21. d. l. 15. quæritur, intra quod tempus secundum decretum de damno infecto interponi debeat? Dixerim hoc arbitratum esse. d. §. 21. & pr. d. l. 7. eod. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 6. lit. b. & ibi Bacchov.

Ad l. 32. quæritur, an socius socio de damno infecto cave-re teneatur? Neg: d. l. 32. & l. 40. §. 1. eod. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 5. lit. f. & ibi Bacchov. Busi: ad l. 39. b. t. Zoes. ad eund. num. 11. & seq.

X.

Ad l. 1. §. 1. l. 14. §. 2. tit. 3. quæritur, an & hoc edictum de aq. pluv. damnum futurum respiciat? Aff: dd. ll. Diff. Duar. c. 2. hic. An vero hæc actio de aq. pluv. sit civilis vel prætoria, an ex edicto vel interdicto sit, vel non sit, vix disquisitione di-guum videtur. Sed ex edicto dictam actionem esse, apparet ex l. 7. pr. damn. inf. junct. §. 2. d. l. 14. b. t. Diff. Bacchov. & Alii, quos refert Bacchov. ad Treutl. d. thes. 7. lit. b. Zoes. hic.

Ad l. 3. §. ult. quæritur, quomodo d. §. concilietur cum l. 22. eod. & an fructuarias nomine proprio hanc actionem in-stitueri possit? Sed frustra, ut dixi ad l. 1. §. ult. de oper. nov. nunt. Vide sis tamen Treutl. d. thes. 7. lit. b. & ibi Bacchov.

XI.

Ad l. 1. tit. 4. quæritur, an publicanus in foro conscientiæ teneatur, si vectigal exigat, quod manifeste injustum est? Aff: quia quisque suam conscientiam excutere debet, & facti sui Deo rationem reddere. Matth. 12. & 18. Diff. vide apud Treutl. thes. 8. lit. b.

Ad §. 4. quæritur, an hæc actio arbitraria sit? Aff: d. §. junct. l. redhib. 45. de adilit. edit. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 8. lit. d. Usu in not. nosfr. ad §. 31. Inst. de act

Ad l. 9. quæritur, an & quando posterior licitator vincat prio-

rem? Sed de hac quæstione egimus in disp. ad l. 9. de in diem ad-
dict. Vide Zoef. ad h. t. num. 17.

Ad l. fin. §. 9. quæritur, an Studiosi privilegium, quo immuni-
nis est à vectigalibus, in non privilegiatum transferri possit?
Neg: quia est personale, quod non transmittitur. l. privilegia
196. de R. I. Diff. vide apud Treutl. d. disp. thes. 9. lit. e. An em-
ptor vel vendor gabellas solvere teneatur, æstimandum esse
ex Moribus regionum & populorum, recte scripsit Bacchov. ad
Treutl. d. thes. 8. lit. b. Vide tamen Facchin. 11. c. 58. & seq. An
collecta & vectigalia differant, an jure regalium imponantur,
dixi ad tit. quod cuiuscunivers. nom. Adde Bacchov. ad Treutl. thes.
8. & thes. ult. d. disp. 18. Zoef. ad h. t. n. 11. & seq.

F I N I S.